

ԿԱՐԱԳՐԱԿԱՆ

ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐք
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ

PATRIARCHE SUPREME
CATHOLICOS DE TOUS LES ARMÉNIENS

№

Ա Է Հ Ա Մ Խ Ա Ջ Ի Կ

19

**ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ Տ. Տ. ՎԱԶԳԵՆ Ա.
ՎԵՃԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՔԱՐՈԶ
ՓՐԿՉԻ ՍՈՒՐԲ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՏՕՆԻ ԱՌԹԻՒ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
(1994 թ. ապրիլ 3)**

„Օրենքալ է յարութիւն Քրիստոսի”

Սիրելի հաւատացեալներ, Սուրբ Զատիկ է այսօր, տօնն է Ցիսուսի յարութեան հրաշքի:

Ամէն գարնան, մեր սրտերում բոլոր, ծաղկում է ժաղցը ուրախութիւնը յարութեան աւետիսի: Մեծ աւետիսի, որ երկու հազար տարիներից ի վեր, իրեւ գերազոյն քարի լուր, անցնում է դարերի միջով, անցնում է սերնդից սերունդ, միշտ նոյն հոգեցունց ուժականութեամբ: Հոգիների փրկութեան և արդարութեան ծարաւի մահախունապ քազմութիւնները մարդկային, յաւէտ ապրելու տեսիլքը իրենց սրտերի մէջ ծրարած, յոյսի լապտերները վառ պահած, ցնծութեամբ են դիմաւորում քարի լուրը աշխարհասասան:

Մահուան ու չարի դէմ՝ Քրիստոսի յաղրանակով, ամէն տարի վերստին լուսաւորում է նանապարհը մարդկային կեանքի, մեր կեանքի, ձեր բոլորի կեանքի:

Քրիստոսի յարութեան խորհրդի մէջ, մի՛ փորձէք քափանցել մարդկային մտքի չափանիշերով, կաղապարներով: Միայն սիրտն է, այսինքն՝ մարդկային հոգու յույզերի աշխարհը, որ կարող է մեզ բաց անել արակետներ դէպի կատարները յարութեան հրաշքի: Այն սիրտը, որի առաջին զարկով սկիզբ է առնում մեր կեանքն այս անցաւոր, այն սիրտը, որ կարող է լուսաւորել ու առաջնորդել մեր գործերը, մեր մտքերը, այն սիրտը, որ կարող է մարդուն դարձնել քարի սերմերի սերմնացան երկրային կեանքի անդաստաններում:

Արդ, սիրելի՝ ժողովուրդ, կանգնած այսօր կեանքի ու մահուան սահմանների վրայ, ցնծագին ուրախութեամբ աւետենք Քրիստոսի յարութիւնը: Թող մեր սրտերում վերստին պայծառանայ մեծ յոյսը մեր հոգիների փրկութեան ու անմահութեան, իրեւ յաղթանակը արդարութեան:

Այս, այսօր, Ս. Զատիկի առաւտեան, իրամայականօրէն այժմէական է խօսել արդարութեան յաղթանակի մասին նաև մեր ժամանակների մարդկային կեանքում, որովհետև չարի խափանումով, արդարութեան

յաղբութեամբ է, որ հնարաւոր պէտք է դառնայ պահպանումը և ամրապնդումը աշխարհի խաղաղութեան և պետութիւնների համերաշխ գոյակցութեան: Արդարութիւն և խաղաղութիւն իրարից անբաժանելի, իրար պայմանաւորող քրիստոնէական սրբազան գաղափարներ են, որոնք, ինչպէս անցեալում, նաև այսօր, ամենաքաղցր երազանքներն են հանդիսանում բոլոր ժողովուրդների լայն զանգուածների:

Այսօր Ս. Զատկի օրով, երբ ոգեկոչում ենք նուիրական յիշատակը Յիսուսի, որ Գողգորայի բարձունենքի վրայ իր արիւնը բափեց՝ սիրոյ, խաղաղութեան և արդարութեան պատգամները իր շրբներին, մեր քրիստոնէական խիղնը թելադրում է մեզ՝ մատնանշել չարիքի արմատները, որոնք դարերից ի վեր արգելակում են բնական զարգացման ընթացքը ընկերային ու միշագգային կեանքի, դէպի ստեղծումը և ամրապնդումը մի արդար ու խաղաղ աշխարհի: Այդ օրը պիտի գայ այն ժամանակ միայն, երբ մարդկային ընկերային ու միշագգային կեանքը վերակառուցուի նշմարտապէս Քրիստոսի Աւետարանի բարոյականութեան հիմքերի վրայ: Երբ մարդիկ իրենց համար հոգեկան պահանջ նկատեն բարօրութիւնը իրենց նմանների: Երբ ժողովուրդները իրենց սեփական ապահովութիւնը և ազգային շահերի պահպանումը տեսնել սովորեն՝ աշխարհի բոլոր ազգութիւնների եղբայրութեան, անվտանգութեան և փոխադարձ շահերի միասնութեան գիտակցութեան մէջ:

Սէր դէպի Արարիչը բարեխնամող և դէպի Նրա արարչագործութիւնը հիմասնէ, սէր դէպի մարդը, դէպի բոլոր մեր նմանները անխտիր, ահա մայր ապրումը Յիսուսի, ահա սեպուի պատուիրանը Նրա:

Աստուծոյ ու մարդկանց հանդէպ մեր սիրուց է, որ բխում է գոյութեան իմաստը երկրային կեանքի և ուրախութիւնը ապրելու, սէրը բարու և նշմարտի, սէրը արդարութեան ու խաղաղութեան, սէրը շինարար աշխատանքի և համերաշխ գործակցութեան, մարդկանց և ազգութիւնների միջև:

Մարդու գոյութիւնը և պատմութիւնը պատահական և աննպատակ իրողութիւններ չեն: Անհնար է համոզուել՝ թէ մարդկային կեանքը, նիւթական տիեզերքի կոյր փորորկումների մի ակնբարբի փրփուր է միայն:

Մեր սուրբ հայրերից Ներսէս Շնորհալի Կարողիկոսը Ամենայն Հայոց մեզանից ուր հարիւր տարիներ առաջ երգել և փառարանել է այդ սէրը. Յիսուսի սէրը. աղերսելով, որ այդ սիրով նմլուեն, շաղախուեն սրտերը մարդկանց՝

«Սէր անուն Յիսուս,

Սիրով Էռվ նմլեա,

սիրտ իմ քարեղէն»:

Ինչքա՞ն այժմէական, ինչքա՞ն նշմարտացի են հնչում այս սուրբ խօսքերը նաև մեր օրերում:

Սիրելի հաւատացեալներ, նայեցէք աշխարհին, մեր ժամանակների կեանքի պատկերին, միշագետական յարաբերութիւններին, միշագգային անցուդարձերին ու պիտի տեսնէք, թէ մարդկութիւնը այսօր էլ տագնապում և

տառապում է վատառողջ, իիւանդագին մղումներից, շահագործումներից, բռնութիւններից, ազգամիջեան ատելավառ թշնամութիւններից, եղբայրասպան արարքներից, արիւնալի պատերազմներից։ Դարեր շարունակ հայ ազգը իր իսկ հայրենի հողի վրայ նման տառապանքներ ու ողբերգութիւններ է ապրել, ինչպէս նաև մեր օրերին՝ հայոց արցախեան աշխարհում։

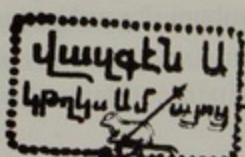
Մենք ևս, հետևաբար, Շնորհալի մեր մեծ Հայրապետի խօսքերով դիմենք յարուցեալ Աստուածորդուն, աղերսելով՝ Տէր մեր և Փրկիչ մեր Յիսուս Քրիստոս, Քո սիրովդ նմլի՞ր քարեղէն սրտերը մեր ժամանակների մարդկանց և փրկի՞ր մարդկային աշխարհը վերջնական կործանումից:

Երանի՛ թէ մեր օրերի պետութեանց սահմանադրութիւնները ու օրէնքները ևս շաղախուած լինեին Քրիստոսի սիրով. Քրիստոսի Աւետարանի Խաղարարար շնչով:

Սիրելի հաւատացեալ զաւակներ Մեր, որ ի Հայաստան և որ ի սփիւռս
աշխարհի, այս խոհերով ու իդաբրով բերում ենք ձեզ բոլորիդ անխտիր
աւետիսը Քրիստոսի սուրբ յարութեան, խոր հաւատով, որ մեր հայրենաբնակ
ժողովուրդը Հայաստանում և Արցախում վերջապէս ազատագրուած
անցեալի ողբերգական ճակատագրի կապանքներից, իր մայր հողի վրայ պիտի
ապրի ու գոյատեսի ազատ ու ինքնիշխան, և կերտի իր նոր ապագան:

Ինչ լաւ է սիրելիներ, որ գարուն է այսօր, որ Զատիկ է այսօր, որ մենք՝
բոլոր հայաստանցիներս, մեր հայրենի հողի վրայ ենք ապրում մեր
նորաստեղծ անկախ պետութեան հովանու ներքոյ, որ մարտնչում ենք
յաղթահարելու մեր առաջ ծառացած դժուարութիւններն ու զրկանքները
անմար յոյսով, որ պիտի հասնենք նաւահանգիստը արդարութեան և
խաղաղութեան:

Փա՛ռք արդարութեան արեգակ և խաղաղութեան իշխան յարուցեալ Փրկչին մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի այժմ և յաւիտեան. ամէն:

ԿԱՌՈՂԻԿՈՒՄ ԽՐԵԱՆԻՑԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆ